

Sygn. akt: I 1 C 372/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko P. Ś.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego P. Ś. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 674, 66 zł (sześćset siedemdziesiąt cztery 66/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oddnia 18.8.2017 r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od pozwanego P. Ś. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 253, 60 zł (dwieście pięćdziesiąt trzy 60/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu; **IV** wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód – (...) w T. Spółka zoo z siedzibą w G. - pozwem wniesionym w dniu 18.8.2017 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanego P. Ś. kwoty 846, 05 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 3-7)

W dniu 20.9.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e (...), wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 7v)

Postanowieniem z dnia 8.1.2018 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k. 10)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód (...) w T. Spółka zoo z siedzibą w G. usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego P. Ś. kwoty 846, 05 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że swoje żądanie wywodzi z

umowy przewozu zawartej dnia 12.2.2016r, 14.2.2016r, 19.2.2016r, 13.3.2016r, 20.3.2016r, . Nadto powód wskazał, że wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty spornej kwoty jednakże bezskutecznie.

(pozew – k. 18-20v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach: 12.2.2016r, 19.2.2016r, 13.3.2016r, 20.3.2016r, P. Ś. zawarł z (...) w T. Spółką zoo z siedzibą w G. umowy przewozu. Opłata taryfowa za sprzedaż poszczególnych przewozów nie została uiszczona przez P. Ś.. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono brak ważnego biletu na przejazd u podróżnego P. Ś. za każdym razem. W związku z tym wystawiono protokół zobowiązujący do zapłaty kwoty 150 zł opłaty dodatkowej oraz 3 x 3 zł i 1 x 6 zł opłaty za przejazd bez ważnego biletu , której to kwoty za każdym razem P. Ś. nie uiszczył. Wg taryfy podróżny powinien uiszczyć opłatę za przejazd w wysokości 3 zł na trasie :G.-G. Stocznia, G. – G., G. Stocznia- (...), a także w wysokości 6 zł za przejazd pomiędzy stacjami G.- G. L..

okoliczność niesporna, a nadto protokoły: (...)– k. 64, (...), k. 66, (...), k. 67, (...), k. 68, regulamin k. 25- 35, cennik, wykaz opłat dodatkowych , taryfa przewozowa, -36-63,

Pozwany, P. Ś., nie wdał się w spór i nie brała udziału w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie wdał się w spór, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie. Zaszły więc warunki z art. 339 § 1 k.p.c. do wydania wyroku zaocznego w stosunku do pozwanego. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił go więc w oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda i nie budziły uzasadnionych wątpliwości Sądu.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty wskazanej w pozwie kwoty i będąc reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika powinien był wykazać zasadność obciążenia pozwanego żadaną kwotą, charakter umowy jaka łączyła strony oraz jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniami i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągają za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód. Nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że pozwany P. Ś. w okresie objętym żądaniem pozwu w dniach 12.2.2016r, 19.2.2016r, 13.3.2016r, 20.3.2016r, podróżował pojazdem należącym do powoda bez ważnego biletu na przejazd, na co dowody w postaci protokołów przedstawił powód. Natomiast w dniu 14.2.2016r bez biletu podróżował M. K. i wobec

niego sporządzono protokół załączony również do akt tej sprawy, co do którego wymierzono karę dodatkową 150 zł za brak biletu o nominale 3 zł.

Należy wskazać, że do oceny stosunku prawnego łączącego strony postępowania zastosowanie znajduje art. 16 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 ze zm.) zgodnie z którym umowę przewozu zwiera się przez nabycie biletu na przejazd lub dopełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku lokomocji. Przepis art. 33a ust. 3 w/w ustawy stanowi zaś, że w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w części dotyczącej M. K., tj. protokołu nr (...) z dnia 14.2.2016r, albowiem, nie dotyczyło P. Ś..

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda jest zasadne tylko co do należności głównej w wysokości 674, 66 zł z tytułu przejazdów bez biletu P. Ś. w dniach 12.2.2016r, 19.2.2016r, 13.3.2016r, 20.3.2016r.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt-cie I wyroku zasądził na podstawie art. 16 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 ze zm.) kwotę łączną 674, 66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, a na podstawie art.6 kc. a contrario , oddalił powództwo jak w pkt II wyroku w zakresie kwoty 153 zł dotyczącej M. K..

Wobec treści art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, przy czym gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Oczywiście jest, że w zakresie żądanych odsetek ustawowych pozew jest w pełni uzasadniony, w związku z czym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 18.8. 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. i na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r w sprawie opłat za czynności radców prawnych zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był i powód co do kwoty 153 zł i pozwany- co do kwoty 674, 66 zł , ale tylko powód poniósł koszty procesu, Sąd w pkt III wyroku obciążył pozwanego kosztami procesu w części, w jakiej przegrał, tj, w kwocie 253, 60 zł . Na kwotę całkowitą kosztów postępowania składa się : 30 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty od pełnomocnictwa, 270 zł –wynagrodzenie pełnomocnika.

Na podstawie art. 333 § 1. k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli:

- 1) zasądza alimenty - co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące;
- 2) zasądza roszczenie uznane przez pozwanego;
- 3) wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny, wobec tego w pkt-cie IV nadano wyrokowi w pkt-cie I rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy,

1. akt przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.